

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 5/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, 19 ods. 1, čl. 46 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, 13, 14 a 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 127/05 a postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 409/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, 19 ods. 1, čl. 46 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, 13, 14 a 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského

súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 127/05 a postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 409/06.

Sťažovateľ pôvodne podal 10. januára 2005 Okresnému súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) návrh na začatie konania pre nečinnosť orgánu verejnej správy Spoločného obecného úradu v Ž. vo veci stavebného konania. Vec bola uznesením okresného súdu č. k. 24 S 1/05-56 z 24. mája 2005 postúpená krajskému súdu ako vecne príslušnému. Krajský súd vo veci rozhodol uznesením č. k. 10 S 127/2005-87 zo 6. septembra 2006 o zamietnutí návrhu, proti ktorému nebolo odvolanie prípustné. Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi 29. septembra 2006 a v uvedený deň nadobudlo aj právoplatnosť. Spôsob porušenia označených základných práv krajským súdom sťažovateľ bližšie nekonkretizoval. Sťažovateľ uviedol, že *„žiada ústavný súd o nové konanie pred ústavným súdom, so zamietnutím uznesenia krajského súdu v Žiline 10 S/127/2005 zo dňa 06. 09. 2006 a nariadením riadneho súdneho konania bez ďalších machinácií so súdnym spisom a bez ďalších prieťahov v konaní“*.

Predchádzajúca sťažovateľova sťažnosť v predmetnej veci doručená ústavnému súdu 4. októbra 2006 bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/06-9 z 8. decembra 2006 odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ sa dožadoval nasledovného rozhodnutia ústavného súdu:

„A. Krajský súd v Žiline a Ústavný súd Slovenskej republiky porušujú základné práva MUDr. D. B. podľa čl. 12 ods. 1 a 4; čl. 14; čl. 19 ods. 1; čl. 46; čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 6, 13, 14 a 17 podľa medzinárodného dohovoru.

B. Krajský súd v Žiline a Ústavný súd Slovenskej republiky sú povinní zaplatiť satisfakciu každý sumu 200.000.- Sk MUDr. D. B. do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

C. Krajský súd v Žiline je povinný konať vo veci 10 S/127/2005 bezodkladne a v lehote 3 mesiace je povinný rozhodnúť vo veci, inak je povinný zaplatiť MUDr. D. B. sumu 100.000.- Sk za každý ďalší mesiac omeškania.

D. Krajský súd v Žiline je povinný zaplatiť škodu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, tak ako je škoda vyčíslená v I. E. do 15 dní odo dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu, plus nemajetkovú ujmu 1,000.000.- Sk.“

Sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie mu právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, 19 ods. 1, čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 13, 14 a 17 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 127/05 a postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 409/06.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02, III. ÚS 254/04). Jednou zo zákonných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Pokiaľ sa sťažovateľ v konaní podľa čl. 127 ústavy domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv alebo slobôd zaručených v ústave rozhodnutím orgánu verejnej moci, je nevyhnutnou podmienkou včasného podania sťažnosti z hľadiska zákonnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, aby bola sťažnosť podaná v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti napádaného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil sťažnosťou z 27. februára 2007 doručenou ústavnému súdu 1. marca 2007, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), keďže napadnuté konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 10 S 127/05 bolo ukončené nadobudnutím právoplatnosti jeho uznesenia o zamietnutí sťažovateľovho návrhu 29. septembra 2006. Vzhľadom na túto skutočnosť je

preto sťažnosť sťažovateľa smerujúca proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 127/05 podaná oneskorene. Ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

3. Predmetom posudzovanej sťažnosti je tiež tvrdenie sťažovateľa, že ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 409/06 porušil ním označené základné práva.

Podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že zo žiadneho ustanovenia ústavy ani zákona o ústavnom súde nevyplýva, že do právomoci ústavného súdu patrí preskúmavanie vlastných rozhodnutí, resp. konaní, ktoré im predchádzali. Týka sa to aj konaní pred ústavným súdom, v ktorom sa namieta porušenie označených základných práv, ako sú uvedené v predmetnej sťažnosti. Práve naopak, podľa ustanovenia čl. 133 ústavy „proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok“. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie ústavného súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, nie je možné v zmysle citovanej ústavnej a zákonnej úpravy preskúmať. Neexistuje teda žiadny riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, pomocou ktorého by bolo možné rozhodnutie (a aj konanie pred ním) ústavného súdu preskúmať. Takúto právomoc nemá ani ústavný súd.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažovateľovu sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu jej neprípustnosti.

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci (predovšetkým o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom), ako aj skúmanie ďalších zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľovej sťažnosti a prípadný postup na ich odstránenie stratili opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2008